

VÅRHÄLSNINGAR

FRÅN

HAMREGÅRDEN

No 88

Ansvarig utgivare: Klas Gunnarsson, Hamregårdens direktor

2015

Effektiv transport av ved på pojkbbyggläger

PÅSKLOVSLÄGRET

Det är inte försent att anmäla sig till påsklovslägret på Hamregården.

Vi möter våren på gården och tar det lugnt, staplar kanske lite ved, äter god mat, umgås med kompisar.

Ännu ett härligt läger på Hamregården som bara väntar på att just du skall anmäla dig.

Så tveka inte – gå till datorn, gå in på www.hamregarden.se och anmäl dig till PÅSKLOVSLÄGRET!

Det är viktigt att många får läsa denna tidning. Se till att den ligger väl synlig så att familj, släkt och vänner kan få syn på den!

Innehåll...

- Vad gör vi i sommar?
- En äldre veteran berättar
- En yngre veteran berättar
- Lägerlistan – viktig för din planering
- Vad gör Uppsala Hamregårdare?

VAD GÖR DU I SOMMAR ?

Du åker på byggläger och skapar Hamregården.
Läs mer i tidningen!

UPPSALA HAMREGÅRDARES MÖTESPROGRAM VÅREN 2015

- v. 13 Våffelmöte
- v. 15 Godis- och klädbytarmöte
- v. 17 Filmskaparmöte
- v. 19 Klättermöte
- v. 21 Femkamp
- v. 23 Pick-nickmöte

Tycker du att det är för långt mellan lägren? Skulle du vilja träffa alla härliga hamremänniskor lite oftare? Då är Uppsala hamregårdare något för dig. Alla killar och tjejer som någon gång varit på Hamre är välkomna.

Mötena är i Eriksbergskyrkans lokaler på Norbyvägen i Uppsala, på tisdagar jämna veckor klockan 19-21. Maila/ring Embla eller Ida om du inte vet var. Om du inte har ett medlemskort så kan du köpa det på något av mötena. Kortet kostar bara 5 kronor och för de pengarna får du en massa saker, till exempel bjuder vi på gratis fika/mat nästan varje möte. Medlemskortet är ingenting man behöver ha med till mötena.

Om du undrar något så är det bara att ringa eller maila:

Sekreterare Embla Holmquist: 076 826 01 51 eller

embla.holmquist@hotmail.com

Ordförande Elsa Drettner 076 114 23 25 eller

elsa.drettner@hotmail.com

Kassör Linnéa Bengtsson: 073 084 81 32 eller

ica.bklass@hotmail.com

Ett sätt att stödja Hamregården är att bli **MÅNADSGIVARE** och automatiskt överföra ett belopp – stort eller litet – till Hamregården varje månad. Det är väl praktiskt?

Tala med din bank och ordna med överföring till Hamregårdens bankgiro 461-3154.

Vill du läsa om hur allt startade?

Hampan skrev en bok som heter "Mitt liv med Hamregården". Mejla hamregarden@bredband.net och ange antal exemplar du vill köpa, ditt namn och din adress samt sätt in 150:- kr per bok på pg 647422-5 (Hamregården). Genom att köpa boken, läsa den själv eller ge bort den som gåva stöder du Hamregården.

Visst längtar du till Lillstugekällaren?

**Vi har ett nytt inhyrt läger i sommar.
Det är bra för Hamre!**

**Vet du några som behöver hyra en bra
och prisvärd gård att ordna läger på?**

Tipsa dem om HAMREGÅRDEN!

SÅ HÄR ANMÄLER DU DIG TILL LÄGER

Skicka din anmälan via formuläret på www.hamregarden.se.

Har du svårt att betala lägeravgiften – hör av dig så ordnar det sig.

Hamregårdens motto är att *ingen skall behöva stanna hemma för pengarnas skull!*

LÄGERKALENDER vår och sommar 2015

PåskPojkläget	27/3-1/4	Riktpris 1.250 kr
PåskFlickläget	1/4-6/4	Riktpris 1.250 kr
Odlarläget	14/5-17/5	Riktpris 900 kr
1 FlickByggläget	13/6-21/6	Riktpris 1.550 kr
2 FlickByggläget	21/6-28/6	Riktpris 1.550 kr
3 FlickByggläget	28/6-5/7	Riktpris 1.550 kr
Konfirmationsläget för tjejer går parallellt med alla tre bygglägren		
1 PojkByggläget	26/7-2/8	Riktpris 1.550 kr
2 PojkByggläget	10/8-16/8	Riktpris 1.550 kr

Två byggläger – 3.000 kr, tre byggläger – 4.500 kr

KRÖNIKAN – från en av Hamres flitigaste lägerdeltagare och loggboksförare

Jag var 12 år gammal när jag kom till Hamregården för första gången. Jag bodde i storstugan med resten av tjejerna från klassen, och Lydia och Lill-Anna var våra stugchefer. På kvällen sjöng de godnattvisor för oss, innan den självutnämnda ”nattpatullen” stormade in i stugan med sina pannlampor för att se till att vi alla låg i våra sängar. Vi hade talangjakt och funkjakt och det var det roligaste jag någonsin varit med om, inga storebröder som retades och inga föräldrar som gnällde.

Och när sista lägerdagen hade kommit så ville jag inte åka hem, jag ville stanna i minst en vecka till!

Då var det år 2005, och nu, tio år senare, har jag varit på snart 80 läger. Mycket är precis som det var för tio år sen, Ulla muttrar fortfarande om olydiga barn och Åre ryter fortfarande order åt oss i köket. Parken är fortfarande övervuxen och Oktogonen är fortfarande inte helt färdig!

Men så finns det saker som har förändrats, stugor har renoverats, tak som läckte in har täppts igen och andra tak har i sin tur börjat läcka. Vi har fått både platt-tv och wifi, och poolen som brukade vara iskall är nuförtiden behagligt varm.

Under mina första år på gården tyckte jag aldrig om förändring. Jag ville vara Lydias stugbarn för evigt, och höra Klas uttala Samira och Sorayas namn på fel sätt tills jag blev gammal. Jag ville ha vattenbrist varje sommar och jag ville för allt i världen inte ha telefonmottagning i finnmarken för det var ju det som var Hamre, att vara smutsig och hitta nödlösningar, och inte behöva höra av sig till mamma och pappa för ”tyvärr, vi har varken internet eller telefonmottagning”.

Men åren har gått, och saker har förändrats, och vet ni vad? Sedan vi fick vår eget vatten på Hamre har jag inte saknat vattenbristen en enda gång, och varje gång Hamres wifi är nere får jag en mindre panikattack, för hur ska jag nu kunna kolla instagram var femte minut?! Visst saknar jag ibland mina gamla stugchefer, men på samma gång är faktiskt inte all förändring dålig.

Jag tänker mig att Hamre faktiskt i grund och botten bygger på konstant förändring. Ingenting på Hamregården ser likadant ut i mer än några år. Mina första år var fyrstugan oboeelig på grund av en renovering som aldrig verkade bli klar, men så en sommar spenderade vi ändlösa dagar på stugans tak, och plötsligt blev Fyrstugan den fräschaste stugan på Hamre och står nu aldrig tom! Vi byggde en ”ruin” i parken, för varje fin park bör ju ha en sådan, men sommarn efter rev vi ruinen (för ärligt talat, vem *bygger* egentligen en ruin?) och använde tegelstenarna för att bygga en grill bakom Lisastugan. Vi skulle starta en tradition, att grillas varje sommar och ha korvätartävling (själva korvätartävlingen var kanske mer en organisk aktivitet som

kom av sig själv på grund av Linns tävlingsinstinkter och Ullas förmåga att köpa alldeles för mycket mat). Traditionen hölls i flera somrar, och när grillen snart gick sönder köptes det engångsgrillar och placerades ovanpå, men så i våras rev vi grillen, och så var det slut på den traditionen.

Men det gör ingenting, för trots att grillkvällarna var mysiga så gav de också ändlöst många myggbett (och magont för de som fick för sig att tävla med Linn), så det kanske helt enkelt var dags att hitta på något nytt istället!

Det är inte svårt att starta nya traditioner på Hamre, för det finns alltid nya personer med nya idéer. I somras ledde Lill-Hanna och Alma en fantastisk flerdagarsversion av den moderna hamreklassikern Supermaffian, en lek som krävde mycket planering men nog ska kunna upprepas på ett lagom stort läger. Jag märkte inte när Lill-Hanna och Alma blev stora nog att leda och planera lekar, men nu är de onekligen det. Det känns som nyligen jag var stugchef åt lilla Astrid som var uppe på sitt första läger, och nu är hon plötsligt stor nog att ha egna stugbarn! Och jag minns klart och tydligt Embla som blyg 12-åring, och nu ska hon snart ta studenten.

Det är den förändring jag tycker bäst om, alla nya ungdomar som kommer upp till Hamre. Jag är osäker på om de ser upp till mig på samma sätt som jag såg upp till mina stugchefer, men jag hoppas att jag åtminstone har fått några yngre deltagare att känna sig välkomna. För jag vill att de ska trivas på Hamre och komma tillbaka många gånger. Inte bara för min skull, utan för deras.

Hamregården var det bästa jag hade under mina år som tonåring. Jag åkte till Hamre och flydde från den tråkiga vardagen, jag åkte till Hamre och kände mig mer uppskattad än jag gjorde någon annanstans. Hamregården var mitt andra hem, och alla tonåringar borde få ha ett sådant ställe. Ett ställe där de känner sig trygga och uppskattade.

Jag var 12 år gammal när jag kom till Hamregården för första gången. Nu är jag 22, och firar alltså 10-årsjubileum. Tio år av vedlangning, stugfester och spökerier. Tio somrar med myggbett, utflykter, kliande isolering, promenader till kulltjärn och spikar i fötterna.

Jag vet att jag till slut kommer försvinna från Hamregården, när livet runt omkring tar upp för mycket tid. Men helt blir ni nog aldrig av med mig. Någon midsommar kommer jag nog och hälsar på, för att se hur de där stugbarnen jag hade har växt till framtidens stugchefer. För en sak som inte förändras är Hamregårdens ungdomar. Dom växer alltid upp, och de tar alltid hand om gården jag alltid kommer hålla så kär.

/Linnéa Bengtsson/

Håll dig uppdaterad om det
senaste på www.hamregarden.se

HAMREGÅRDENS KRÖNIKA

en veteran från åttiotalet berättar

Varför är Hamre så bra? Vad var det som fick mig och många andra att fortsätta åka dit år efter år över både jul-, sport-, påsk- och sommarlov? Till att börja med var det förstås kul att få bygga hus och att ta ansvar: i köket, som stugchef med mera. Den roliga delen av vuxenlivet började redan som 12-13-åring på Hamregården, utan räkningar, motorvärme och all annan själadödande tristess som hör till att vara vuxen. Ännu viktigare var – åtminstone för min del – att man ostört kunde hänga med kompisar. Ingen behövde gå hem för att äta eller lägga sig utan man kunde ostört fortsätta att föra alla de där ändlösa samtalen som var tonåringens främsta näring: sport, politik, religion och förstås timmar om musik. Givetvis med strikt iakttagande av inne- och tysttider. Fattas bara annat!

Det allra viktigaste var dock något som man inte tänkte på förrän man blivit lite äldre. Hamre var och är unikt för att det fungerar som en terapi även för skötsamma ungdomar med ordnade hemförhållanden. Och även vi behövde det, åtminstone på min tid. Missförstå mig inte, jag tillhör absolut inte dem som tycker att samhällets resurser ska läggas på dem som redan har det bra. Det vore vettlöst att satsa kommunal budget på att inrätta må-bra-läger för medelklassgossar som är lite stressade. Men när det nu fanns. Ett ställe dit man kunde åka och åtminstone tillfälligt bara släppa allt: betygshets, kärleksbekymmer och den ständiga känslan av otillräcklighet som för många är tonårens psykologiska normaltillstånd.

Att komma till Hamre från allt detta var en djup utandning. ”Här står tiden still” minns jag att en kompis sa när vi gick av bussen en novemberdag en alldeles särskilt motbjudande hösttermin på 1980-talet. Och lite så var det. Nya hus byggdes, rutiner ändrades och varje år var lite olikt det förra, men känslan av att få ta en paus från tillvaron bestod. Så blev en uppväxt som utifrån sett nog såg harmonisk ut, men från det egna perspektivet var raka motsatsen, ändå uthärdlig. Kanske var det en viktig orsak till att allt annat på Hamre var så roligt. För trots att man inte ska underskatta den stimulans både arbete och lek gav, och trots att det var Hampans vision om att ungdomar visst kan klara av att sköta sig själva som gav Hamregården dess själ, så var det framför allt den frid som infann sig när man kom dit som var grunden till allt det andra.

Jag vet inte vad man ska jämföra allt detta med, men jag vet att jag är tacksam över att jag har fått uppleva det.

/Henrik Ågren/

Klas kommenterar: Det är tack vare Henrik och hans familj (systrarna Ingrid och Karin tillhörde pionjärerna på tjejlägren) som Hamregården kan ståta med en lönn som vårdträd vid Östgården. Ett ovanligt inslag i Hornbergas flora.

Midsommarfirande i Hamregårdens park –
chokladhjul, pingvinkastning och fiskdamm

DET HÄNDER MYCKET I SOMMAR!

Åke Rosenson, som leder bygg- och renoveringsarbetet på Hamregården i sommar har mycket på sin lista. Han har faktiskt jobb för 50 personer per dag hela sommaren. Oj! Åke behöver alltså hjälp och här räknar vi med dig och dina kompisar.

Vad skall vi göra? Oktogonen, vår åttkantiga teater är ju nästan klar, men altanen runt omkring och entrén är inte färdiga ännu. Staffansgården har vant sig vid sin nya placering öster om Östgården. Nu är det dags att lägga innergolv, sätta in fönster och gjuta lite grann. Vid Storstugan skall en ny vägg byggas och Arstugan skall få nytt tak. Runtom Tackås skall ny dränering läggas och detta betyder att Slöjdstugegången måste rivras (men den skall byggas upp snart igen). På tal om tak, även Lillstugans tak skall justeras.

Mycket att göra alltså, men det är kul att jobba med riktiga och viktiga arbeten. Dessutom blir det mycket tid över för annat, bad, utflykter, lekar och spel....

De som verkligen håller Hamre igång, det är alla ni ungdomar som åker på läger. Det är ni som ser till att Hamregården är Hamregården.

Sedan finns det några vuxna som arbetar med verksamheten, ”på scenen eller bakom kulisserna”. Förutom Klas och Ulla har vi vaktmästaren Pelle, webbredaktören Karin, Åke som leder byggjobben och Anna som är köks- och konfirmandledare.

Men Klas och Ulla känner sig mogna att trappa ned så om du som är lite äldre vill jobba mer aktivt med Hamregården – hör av dig!

Vi ses i sommar!